

ter o. s. v., som er ført her i Salen, endnu tror, at Landbruget selv sætter Priserne paa sine Varer, ligesom visse beskyttede Industrier er i Stand til det. Det ærede Medlem synes ikke at ane, at Landbruget virker under Frihandelens Former og Forhold, under Frikonkurrencens Vilkaar. Han aner ikke, at Priserne paa Landbrugsprodukter sættes paa Verdensmarkedet og i Konkurrence med hele Verden. Saa taler det ærede Medlem noget ganske sort om den Arbejds-løn, der betales i London, som om dette havde den fjerneste Forbindelse med denne Verdensmarkedspris, som det danske Landbrug faar for sine Varer.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tangerede Spørgsmaalet om det danske Markeds Forsyning med Fødemidler. Jeg formoder, at det er Socialdemokratiets gamle kære Tanke, der melder sig, at Landbruget skulde tvinges til at levere Varer til Hjemmemarkedet til en vis Underpris, og det vilde jo ogsaa staa ganske godt til den beskyttede Industris Produkter, som ogsaa Landbruget maa betale med en Overpris. Men det kan jo være, at de Fagorganisationer, der mener at kunne bære Kolindsund-Affæren frem, ogsaa mener, at de kan stille Krav — og jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem er parat til at være med dertil — til Landbruget om at levere Varer til Hjemmemarkedet til en Underpris. Men alligevel skal det ærede Medlem vide, at det er paa Verdensmarkedet, at Priserne sættes for det danske Landbrugs Produkter, og den Pris maa alle betale, der vil købe disse Varer. Det er ikke, som det ærede Medlem sagde, de danske Landmænd selv, der sætter deres Priser paa de Varer. Det kan Landbruget ikke gøre, der er andre Erhverv og Virksomheder her i Landet, der kan gøre det, men Landbruget kan absolut ikke. Den Pris, der gælder for Landbrugsprodukter, er den rigtige Pris, enten den er høj eller lav. Hvis Mellemlandlerne tjener for meget, saa er det Forbrugernes Sag at regulere det, det kan de meget vel gøre, hvis de vil.

Jeg skal give nogle Oplysninger til Vejledning om det virkelige Prisfald paa Landbrugsprodukter siden 1. Juni, og den Tid maa man regne fra, dersom man vil tale om Prisfald. Jeg skal tage de forskellige Varer hver for sig og begynder med Smørret. Noteringen for Smør var den 1. Juni 450 Ø. pr. kg, den 1. December 382 Ø.; i Parentes skal jeg bemærke, at den var 600 Ø. Aaret i Forvejen. Der var altsaa fra den 1. Juni til den 1. December en Nedgang i Smørprisen paa 68 Ø. pr. kg eller en Nedgang

af 15 pCt. Men det er ikke det normale Forhold. Dersom man tager Gennemsnittet for Aarene 1922, 1923 og 1924, var Smørprisen den 1. Juni 360 Ø. og den 1. December 477 Ø.; der var altsaa en Stigning af 159 Ø. som det normale i Mod sætning til en Nedgang i Aar af 68 Ø. i det samme Tidsrum fra Juni til December. Det normale er altsaa en Stigning af 44 pCt., medens der i Aar har været et Prisfald af 15 pCt. paa Smør; jeg bemærker, at Prisen paa Mælk bevæger sig automatisk med Smørpriserne. En 20 pCt.s Ost kostede den 1. Juni 120 Ø. pr. kg og den 1. December 110 Ø.; dør var Prisfaldet 10 Ø., altsaa 8 pCt.; men i Aaret 1924 var Prisen den 1. Juni 115 Ø. og den 1. December 165 Ø., det vil sige en Stigning af 50 Ø. eller 43 pCt. som normal Stigning i Mod sætning til et Prisfald i Aar af 8 pCt. Tager man Kød, Slagtekvæg, kostede unge Køer paa Københavns Marked den 1. Juni 94 Ø. pr. kg, den 1. December 58 Ø., altsaa et Prisfald af 36 Ø. pr. kg eller 38 pCt. Æg kostede 210 Ø. pr. kg den 1. Juni. Det ærede Medlem forundrede sig meget over, at Æggene var steget, men det ærede Medlem skal jo betænke, eller i alt Fald skal jeg give ham den Oplysning, at Hønsene ikke lægger saa mange Æg om Vinteren som om Sommeren; det ærede Medlem har maaske ikke tænkt paa det før, men det er altsaa den naturlige Forklaring paa, at Æggene stiger, idet der kommer færre friske Æg paa Markedet. Æggene kostede altsaa 210 Ø. pr. kg den 1. Juni og 380 Ø. den 1. December; det er en Stigning af 170 Ø. eller 81 pCt., men i Fjor kostede Æggene 220 Ø. den 1. Juni og 460 Ø. den 1. December, altsaa en Stigning af 240 Ø. eller 109 pCt. Til denne Oversigt skal jeg videre bemærke til Underretning for det ærede Medlem — saa kan han jo blive saa meget klogere, saa han ikke en anden Gang skal tage saa meget fejl, som han gjorde, da han udtalte sig om disse Forhold —, at Landbrugsprodukterne er i nogen Grad Sæsonvarer, der stiger eller falder i Pris efter Aarstiden, i samme Grad som Produktionen tiltager eller aftager; det er bl. a. Grunden til, at Æggene er dyrere om Vinteren end om Sommeren. Man kan derfor ikke sammenligne Priserne den 1. Juni og den 1. December i Aar uden at tage Hensyn til den Prisbevægelse, der normalt plejer at være i samme Periode. Den normale Prisstigning for Smør i denne Periode er 44 pCt., og naar der i Aar er et Prisfald paa 15 pCt., vil det faktisk sige, at Prisen reelt er 59 pCt. mindre, end den normalt skulde være, hvis vi ikke havde